

ZADELA JE KOSA NA KAMEN.

(Poslovenil Podravski.)

V krčmi v Zahličnici je bilo v nedeljo po večernih polno ljudi kakor čebel v panju.

V prvi sobi so trije godci rezali razne poskočnice, mladina pa se je s truščen vrzela in rajala, da je le malo manjkalo, da se tudi stene niso spustili v ples.

Ne sicer tako truščno in bučno, toda istotako sveže in veselo se je vršila zabava v priljubljeni sobi. Tu so sedeli v vrsti okrog mize starejši gospodarji, očetje plesajoče mladine ter pušče in pivajoče pivo, govorili in razpravljali o tem in onem. Edepa se je spominjal veselih trenutkov svoje mladosti, drugi pravil razne reči ki jih je nekje slišal, zopet drugi je razveselil navzoče z mično pripovedko, zopet oni se je spraval na gospodarske stvari, toda naj reče kdo kar hoče, vse je prekašal s spretnim svojim jezikom Gregor Kvik, ki je svoje dni služil pri vojagih in še sedaj gonil grajske vole v Olomuc.

Gradžčaka spoznaš po golednicah, pravi pregovor. Gregorja Kvika pa po nosu. Bil je to tudi nos, da ga Bog sam imej v svojem varstvu! Ko bi šest drugih nosov skrpal skupaj in ga s sedmim pokril, še ne bi spravil skupaj tako velikega nosa, kot je bil njegov nos po rojstvu.

Ni pa le bilo dovolj tega, da je bil širok in velik, celo rdeč je bil na koncu, da je izgledal kot razbeljeno oglje.

Treba pa je vendar vedeti, da ta nos Kviku ni zrastel v domačem kraju. Dokler je Gregor Kvik sedel v vasi imel je nos kakor drugi ljudje. Toda ko je odrinil k vojaku in potem začel se odpravljati z voli za mejo, osvojil si je dokaj tujezemskih običajev, med drugim, začel je tudi noslati, česar je njegov ded ali praded nikdar ništa znala.

Pri tem vsem, med nami povedano, je nekoliko preveč ljubil pijačo, torej so se tobaki in pijača zbirali v tem evnim nosu, kateri je po poslednjem potovanju v Olomuc narastel tako mogočno, da so cele matere strajale z njim uporne otroke. Ako je kateri hlapec obljuboval kupiti svoji deklici trak, ni ga meril na laket, marveč po nosu Gregorja Kvika. Rekel je na primer: Kupim ti takšen trak kakor so štirje nosovi Gregorja Kvika — kar je bilo že kaj lepo darilo. Bil pa je tudi malopridnež ta Kvik! Ljudje so se čudili njegovemu nosu, toda ta se je moral že umakniti njegovemu jeziku.

Ko je torej začel pripovedovati, imeli so navzoči kaj poslušati. Gnal ga je kakor voda v mlino sito, niti si ni vzel toliko časa, da bi se nasikal svežega zraka pa se narepenčil se je kakor puran, ako mu je kdo segal v besedo.

Ker pa se je pri tem klatil po grajščinah ter vedel, kako se po drugod v peči kuri, torej je ni bilo reči na svetu, o kateri on ne bi znal praviti od sveta do mraka.

Gorje pa zopet onemu, ki mu ni hotel vrjeti. Zavzel in našopiril se je takoj, kakor bi hotel ježa požreti, na to pa je zasopihal z nosom kakor kovaški meh in ponavljaj zaporedoma:

"Jaz vem to, saj sem bil tam."

Vendar, dasiravno je tako krepko povdarjal resnico povedanega, znašli so se ljudje, ki niso hoteli verjeti njegovim besedam. Da, stari odbornik Curm, ki je tudi zasel nekoliko po svetu, povedal mu je naravnost v oči, da se večkrat laže, kakor bi bil najet.

Pri vsem tem pa je ljudi vendarle mikalo poslušati Gregorja Kvika, kajti najsi je tudi lažal, zgodilo se je zmerom tako spretno in umetno, da se mu je človek lahko smejal in se zabaval.

Tako je uprav tudi sedaj začel nekaj praviti in val so ga poslušali z odprtimi ušmi, ce-

lo sam resni in vrli župan je kimal z glavo in časih zamomljajal nekaj, kakor hm, hm, ali hum, hum.

"Kaj veste vi?" je kričal Gregor in s takim hrupom srebral tobak v nos, da je žid — krčmar, ki je ravnokar stregel svojim gostom odložil polno kupičo iz rok ter zaklical namudoma: "Na vaše zdravje, Gregor!" kajti mislil si je da je Gregor kihnil.

Toda oni se mu niti ni zahvalil marveč je nadaljeval:

"Pravim vam, na Dunaju je tako velika cerkev, da ko smo šli enkrat z bataljonom na 'kirchparado,' pa smo morali imeti 'roštok' predno smo dospeli od praga do oltarja."

"Kaj je to roštok?" je vprašal župan, ki je kot slehri posten in pameten človek pazil na čistoto in neskaženost govornice svojih očetov ter ni imel rad, da so se vanjo mešali tuji izrazi.

Gregor Kvik pomežika z očmi ter se s vso dlanjo pobolža po nosu.

"Roštok" pomeni to, da smo dva dni neprestano marširali, tretji dan pa smo morali počivati in šele četrty dan smo dospeli do velikega oltarja."

Kmetje so na to pokimali z glavami in se nasmejali kakor običajno ljudje, ki vidijo laž kakor na dlanu.

Kvik pa, boječ se, da ga ne bi kdo oviral, je nadaljeval na vso moč:

"Ali vi, mar pa vi veste, kakšne imajo na Dunaju krave! Vam se dozdeva, da so takšne kakor pri nas. Toda motite se, Ondi slehri kravi ne teče mleko iz vimen tako kakor pri nas."

"Kaj pa ji teče?" vpraša Matija Drozg, ki je bil zelo radoveden.

"Kaj?" odvrne Kvik in radi večjega povdarjenja svoje trditve dvigne roko kvišku — "torej poslušajte! Iz prvega sesca teče sladka, iz drugega pa kislja smetana."

"Hm, hm!" je zamomljajal župan.

"Ojej!" so šepetali gospodarji.

"A kaj teče iz tretjega?" vpraša Drozg.

"Iz tretjega tečejo zmetki, iz četrtega pa sirotka," konča Kvik ter si zopet nasuje tobaka v nos.

Neverneži so zopet odmajali z glavami, toda Kvik povzame v kratkem znovič.

"Toda kaj vam naj pravim o Dunaju," reče ter mahne z roko, rajše vam povem, kaj se mi je pripetilo, ko sem šel zadnjič z voli v Olomuc.

Vsi so pozorno nastavili ušesa in Kvik je pripovedoval dalje:

"Evo, takrat sem zašel potoma na prenočišče k nekemu gospodarju. To je bil strahovito velik človek. Kristus Gospod! Kakor me tu vidite, nisem mu mogel seči z roko do ramen. Pravim vam, da je bil tako visok, da ko je hotel seči z roko v žep, moral je poklekati na obe kolena ker drugače ne bi utegnil."

"Ojej!" se vmeša v pripovedovanje radovedni Drozg, če si je hotel zanesti žlico v usta moral je brzkone skakati od tal.

"Kaj še, celo lestvo si je pristavil," se oglasi medel človek nizke postave, ki je doslej molče sedel na koncu mize ter ni bil domačin. Bil je prišel iz sosednje vasi, iz Kozjeroba ter je le potoma krenil v krčmo in sedaj s smehom na ustnicah poslušal oni razgovor.

Gregor Kvik je postal zbežgan in bil iz početka nekoliko v zadregi, toda kmalu se je zbrlital in odvrnil kakor razžaljen:

"Tu ga imate! eden in drugi je rekel, kar je vedel! Poglejte vendar po sebi, pa se prepričajte, da je do žepa daje nego do ust."

"Za zlodja je dalje," se vmeša v razgovor Čurma, "saj slehrihnuje rajše kaj pade iz žepa, nego mu pade v usta."

Kvik nezadovoljen mahne z roko po mizi.

"Ne segajte mi v besedo, prosim, naj končam!" zakliče in vdari z roko po mizi.

"Nu, kaj je bilo torej z onim visokim človekom?" vpraša polblazljivo župan.

Kvik se urno poprime podanega predmeta.

"Pomislite si, da je ta pridni se za prazen nič toliko potil, da je celo iz njegove sence lil zuoj kakor voda iz vrča."

Na te besede so se vsi nasmejali, samo Kviku se je nabralo čelo v gube in šele čez nekaj časa je pripovedoval dalje:

"Ta čudak me je hotel pogostiti v svoji hiši, ker pa je bil strahovito skop, torej mi je donesl tako slabe žganjice, da naj me zlod vzame če lažem, ako rečem, da ni mogla sama teči iz steklenice."

Tu se zopet spuste vsi v smeh, da so se kar šipe tresle v oknih, oni gospodar majhne postave iz Kozjeroba pa je vrtele nestrpljivo z glavo, kakor bi se ne mogel dalje premagovati, končno pa je zaklical:

"Ej, laž je vse to, kar pravite!"

"Kako, laž! Čemu laž?" zahrumi Kvik in nos mu zarudi še huje, a usta se mu odprto tako široko, da bi mu cele vrana, marveč cela jata vran lahko zletela v notranjščino.

Laurič, naslov kakor zgoraj: Za Alleghany, Pa.: Nic. Klepec 836 Liberty St.

Za Forest City, Pa.: John Oso-

lin, Box 492.

Za Moon Run, Pa.: Frank Str-

mijan, Box 238.

Za Irwin, Pa.: Frank Demšar,

Box 60.

Za Creb Tree, Pa.: John Tome,

Box 94.

Za Ironwood, Mich.: Jos. P.

Mavrin, 132 Luxmore St.

Za Ely, Minn.: Jos. J. Peshel,

Box 165.

Za Kansas City, Kans.: Anton

Zagar, 330 N. Ferry St.

Za E. Mineral, Kans.: Ig. Schluge,

Box 47.

Za Rock Springs, Wyo.: Ant.

Justin, Box 563.

Za Enum Claw, Wash.: Joseph

Malnaritch.

Za Omaha, Nebr.: M. Ostronič,

1408 So. 12th St.

Za Great Falls, Mont.: John An-

zac, Rainbow, Dam.

Ali veste, da ima vsak take Forest King moke splošne kupone?

Hranite jih. Vredni so denarja. Pišite po naš katalog, kjer je opisanih čez 2500 daril. Pomnite da,

Forest King moka

ne stane več kot druge moke.

The Weideman Flour Co.
W. 53rd St. & Big 4 R. R.

AKO pošiljaš denarje v staro domovino, obrni se na zanesljivo tvrdko, katera ti hitro in pošteno postreže

Frank Sakser Co. CLEVELAND, OHIO
6104 St. Clair Ave.

AKO potuješ v staro domovino, kupi parobrodni listek pri

Frank Sakser Co. CLEVELAND, OHIO
6104 St. Clair Ave.

AKO želiš svojega sorodnika, ženo ali kakega drugega iz starega kraja vzeti v to deželo, kupi parobrodni in železniški listek pri

Frank Sakser Co. CLEVELAND, OHIO
6104 St. Clair Ave.

AKO želiš svoje trdo prislužene novce sigurno in obrestonosno naložiti v kako hranilnico s dobrimi obrestmi, od dne vloge do dne dviga, obrni se na

Frank Sakser Co. CLEVELAND, OHIO
6104 St. Clair Ave.

AKO pa poslušas ljudi, ki drugače svetujejo in naletiš slabo, pa ni krivda

Frank Sakser Co.

Tel. Cuy. Central 7387-R.

TISKOVNA DRUŽBA "AMERIKA" Prvi slov. dvo-tednik.

6119 St. Clair Ave. N. E. - - Cleveland, Ohio.

IZDELUJE:

- VSAKOVRSNE TISKOVINE kakor račune v vseh oblikah zavitke, pismeni papir i. t. d. Vizitnice raznih oblik. Vabila in lepake, (plakate.) i. t. d.
- VSE TISKOVINE za podporna ali druga društva, kakor pravila, poročila, zalepke, pismeni papir i. t. d. in vsa v knjigovoznico spadajoča dela.
- VSAKO DELO se izvrši točno, okusno in po najnižjih cenah.

Pošiljamo denar na vse strani sveta, najhitreje in varno. Za Združene države smo v zvezi z American Express Company.

Mi smo agentje plinove družbe. Prodaja vsakovrstnih knjig.

Dolgo življenje.

Naravna želja človeštva je, podaljšati življenje kolikor mogoče in učenjaki vseh časov so poskušali najti takozvan "življenski eliksir". Dasiravno ne moremo pričakovati, da bi večno živeli, moremo vsaj do gotove meje podaljšati življenje. Vsi zdravniki sveta pritrjujejo, da je podlaga življenja v prebavalnem sistemu, to je v onih delih telesa, skozi katere ide hrana. Kakor hitro je kak del tega važnega sistema bolan, trpi celo telo. Ako moremo hitro ozdraviti ta del, zopet dobimo zdravje in moč. Samo eno zdravilo je za vse bolezni prebavalnega sistema, in to je dobroznan

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

To ni skrivno zdravilo, ker narejeno iz bogatega, rdečega vina in importiranih grenkih zelišč. Nima v sebi nikakih škodljivih primesti ter nikakor ne more škodovati najnežnejšemu želodcu. Celu zdrave osebe bi morale semintam vzeti eno dozo ali dve, da ohranijo prebavalne organe v popolni delavnosti. To veliko zdravilo

poostri slast do jedi
pojači živce,
očisti kri,
pokrasi obraz.

zviša energijo,
odstrani neprebavo,
prinese pokojno spanje,
skuša podaljšati življenje.

Rabijo ga lahko vsi člani družine, od najstarejšega do najmlajšega, kar ne morete reči onobenem družem zdravilu. Čistost je zajamčena po U. S. Ser No. 346. Na tisoče spričeval najboljših ljudi potrđi veliko zdravniško vrednost zdravila. Zdravniški nasvet po pošti zastonj. Piši te v lastnem jeziku.

JOSEPH TRINER,

Izdovalec zdravilskih posebnosti.

1333 - 39 SO. ASHLAND AVE. CHICAGO, ILL.

Opozarjajo se čitatelji na Trinerjevo importirano hrvatsko Slivovko in slovenski Brinjevec. Istotako na domače izdelke.

